

Startside>Anlæggelse af retssag>Hvor og hvordan>Hvilket lands love gælder?

Den originale sprogudgave af denne side [es](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

[engelsk](#)**Hvilket lands love gælder?**

Spanien

1 Retskilder**1.1 National ret**

De fleste regler for lovkonflikter er indeholdt i den indledende titel på den borgerlige lovbog (artikel 9-12). Der er også gældende lovbestemmelser i nogle særlove som f.eks. loven om international adoption.

1.2 Internationale aftaler

Med hensyn til lovvalget er følgende EU-forordninger aktuelt i kraft i Spanien:

- Forordning nr. 1346/2000 om insolvensprocedurer
  - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)
  - Forordning nr. 864/2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II)
  - Forordning nr. 1259/2010 om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (Rom III)
  - Forordning nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis
- Spanien er også en kontraherende stat til flere konventioner om lovkonflikter. De primære multilaterale konventioner desangående er:
- Konvention om lovvalgsregler for efternavne og fornavne, München, den 5. september 1980.
  - Konvention om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn, Haag, den 19. oktober 1996.
  - Protokol om lovvalgsregler for underholdspligter, Haag, den 23. november 2007.
  - Konvention om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner, Haag, den 5. oktober 1961.
  - Konvention om lovvalgsregler for færdighedsret, Haag, den 4. maj 1971.
  - Protokol om lovvalgsregler for produktansvar, Haag, den 2. oktober 1973.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Med hensyn til lovvalget er konventionen mellem Kongeriget Spanien og den Østlige Republik Uruguay om lovkonflikter i spørgsmål vedrørende børnebidrag og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og -forlig vedrørende underhold, Montevideo, den 4. november 1987, aktuelt i kraft.

2 Anvendelse af lovvalgsregler**2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler**

Artikel 12.6 i den borgerlige lovbog fastsætter, at 'domstolene og myndighederne af egen drift skal gøre lovkonfliktsreglerne gældende i spansk lov'.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Artikel 12.2 i civillovgivningen fastsætter, at der ved renvoi til udenlandsk lovgivning er tale om en henvisning til den materielle lovgivning uden hensyn til den renvoi, som dens lovvalgsregler kan indeholde til en anden lovgivning end den spanske. Det indebærer, at kun renvoi i første led godtages. Renvoi i andet led er ikke tilladt med undtagelse af tilfælde med vekslers, checks og solaveksler med hensyn til kapaciteten til at indgå sådanne forpligtelser. Hvor en EU-forordning eller international konvention er gældende, gælder særreglerne for disse dokumenter vedrørende reference.

2.3 Ændret tilknytning

I spansk lov er der ingen generel regel for mobilitetskonflikt, det vil sige ændringer i de omstændigheder, som konfliktreglen anvender som tilknytningskriteriet. Artikel 9.1 i den borgerlige lovbog, vedrørende myndighedsalderen, fremsætter, at en ændring i forbindelsesfaktoren ikke påvirker en myndighedsalder, der allerede er opnået. Det anvendte kriterium er at overveje den lov, der var gældende på tidspunktet, hvor retssituationen opstår, selv hvis forbindelsesfaktoren ændres efterfølgende.

Hvor en EU-forordning eller international konvention er gældende, gælder særreglerne for disse dokumenter vedrørende mobilitetskonflikt.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Artikel 12.3 i den borgerlige lovbog fremsætter, at under ingen omstændigheder vil den udenlandske lov være gældende, hvis den er i strid med den offentlige orden. Således udelukkes anvendelse af den udenlandske lov, hvis den fører til et resultat, der er en tydelig krænkelse af de grundlæggende principper for spansk lov. Forfatningsmæssigt anerkendte principper anses som værende altafgørende.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Den udenlandske lovs indhold og gyldighed skal være dokumenteret af parterne, og domstolen kan kontrollere dette ved hjælp af alle metoder, som den finder nødvendige for dens anvendelse. Systemet er et blandet system, der kombinerer princippet med accept af processkrifter og afhøring udelukkende efter begæring til retten fra partens side med mulighed for rettens samarbejde til at udføre kontroller. I exceptionelle tilfælde, hvor den udenlandske lovs indhold ikke kan bevises, vil spansk lov være gældende.

3 Lovvalgsregler**3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter**

Spørgsmålet om at fastsætte lovvalgsregler for forpligtelser inden for kontrakt reguleres generelt af Europa-Parlamentets og det Europæiske Råds forordning 593/2008 (forordning Rom I). Tilfælde, hvor forordning Rom I ikke er gældende, besluttet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 10.5 i den borgerlige lovbog, som er baseret på anerkendelsen af valgfrihed, forudsat at lovvalget er udtrykkeligt valgt, og at denne lov har nogen tilknytning til det pågældende spørgsmål. Ellers gøres national ret fælles for parterne gældende; og ellers loven på deres fælles faste opholdssted og i sidste tilfælde loven der, hvor kontrakten blev indgået.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Til dette spørgsmål er Europa-Parlamentets og det Europæiske Råds forordning (EF) 864/2007 af 11. juli 2007 (Rom II) gældende. I spørgsmål vedrørende færdselsuheld og producentansvar er konfliktreglerne indeholdt i Haagerkonventionen af henholdsvis 1971 og 1973 gældende.

Spørgsmål, som ikke er omfattet af nogen af ovennævnte bestemmelser, falder ind under artikel 10.9 i den borgerlige lovbog, som anfører, at spørgsmål om ansvar uden for kontrakt anvender det steds lov, hvor begivenheden, der foranledigede dem, fandt sted. Uautoriseret negotiorum gestio anvender det steds lov, hvor agenten foretager den primære aktivitet, og uretmæssig berigelse anvender den lov, hvorunder overførslen af værdi til den berigede part fandt sted.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Artikel 9 i den borgerlige lovbog fremsætter, at lovvalget i disse spørgsmål fastsættes af de fysiske personers statsborgerskab. Der er bestemmelser for tilfælde af dobbelt statsborgerskab og ubestemmelig nationalitet. Dobbelt statsborgerskab fastsættes på grundlaget, om der er tale om dobbelt statsborgerskab ifølge spansk lov eller dobbelt statsborgerskab, der ikke er tilladt af spansk lov. Traktater om dobbelt statsborgerskab eksisterer med Chile, Peru, Paraguay, Guatemala, Bolivia, Ecuador, Costa Rica, Honduras, den Dominikanske Republik, Argentina og Colombia. I disse tilfælde er bestemmelserne i de internationale traktater gældende; hvis de ikke fremsætter nogen bestemmelser, gives det statsborgerskab, der svarer til det seneste faste opholdssted, præference, og ellers det senest opnåede statsborgerskab. Hvis dobbelt statsborgerskab ikke er tilladt af spansk lov, og et af statsborgerskaberne er spansk, har dette forrang, skønt princippet om ikke-diskrimination på baggrund af statsborgerskab skal anvendes, hvis begge statsborgerskaber er i EU-lande. For personer med ubestemmelig nationalitet finder loven på stedet for fast opholdssted anvendelse som personret. I tilfælde med statsløse personer finder artikel 12 i New York-konventionen af 28. september 1954 anvendelse, hvorunder lovvalget er loven i den statsløse persons bopælsland, ellers landet i vedkommendes opholdsland.

Det anvendte lovvalg for fysiske personers navn er Münchenaftalen af 1980. En fysisk persons fornavne og efternavne fastsættes af loven i det land, hvor den pågældende person er statsborger.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

Artikel 9.4 i den borgerlige lovbog foreskriver, at lovvalget for fastsættelse af biologiske retsforhold mellem forældre og børn er den, hvor barnet har fast opholdssted på det tidspunkt, hvor retsforholdet etableres. I mangel på et fast opholdssted for barnet, eller hvis loven ikke tillader etablering af retsforholdet mellem forælder og barn, er lovvalget barnets nationale ret på det tidspunkt. Hvis denne lov ikke tillader etablering af retsforholdet mellem forælder og barn, eller barnet mangler en nationalitet, vil spansk materiel ret være gældende.

Det anvendte lovvalg for adoption er en særlig forordning, lov 54/2007 om international adoption. Artikel 18 i denne lov bestemmer, at den kompetente spanske myndigheds afgørelse på en adoption skal anvende spansk materiel ret, når adoptivbarnet har sit faste opholdssted i Spanien på adoptionstidspunktet, eller er blevet eller vil blive bragt til Spanien med det formål at bosætte sig fast i Spanien.

Lovvalget for indholdet i retsforholdet mellem forælder og barn, enten biologisk eller via adoption, og udøvelsen af forældreansvaret, vil blive fastsat i henhold til Haagerkonventionen af 19. oktober 1996. Artikel 17 i konventionen fremsætter, at loven i landet for barnets faste opholdssted anvendes til udøvelsen af forældreansvar.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

Regler eksisterer for indgåelsen af og konsekvenserne ved ægteskab. Med hensyn til formen for indgåelse fremsætter den borgerlige lovbog, at i og uden for Spanien kan man vies: 1) af dommeren, borgmesteren eller embedsmanden angivet af lovbogen; 2) i den religiøse form, som er lovbestemt. Den fremsætter også, at spaniere kan gifte sig uden for Spanien i den form, der fastsættes af loven der, hvor ægteskabet indgås. Hvis begge parter er udlændinge, kan de gifte sig i Spanien i henhold til de samme bestemmelser som spaniere eller bestemmelserne i en af parternes personret. Kapaciteten for ægteskab og samtykke er underlagt begge ægtefællers nationale ret (artikel 9.1 i den borgerlige lovbog).

I henhold til artikel 9.2 i den borgerlige lovbog anvendes ægtefællernes nationale sædvaneret på det tidspunkt, hvor ægteskabet blev fejret, for konsekvenserne ved ægteskab. I fraværet af en national sædvaneret anvendes en af parternes personret eller faste opholdssted, valgt af dem begge ved en officiel handling, der fuldbyrdes, inden ægteskabet indgås. Hvis dette valg ikke er taget, anvendes loven fra stedet for det fælles faste opholdssted umiddelbart efter, at ægteskabet fandt sted, og ellers loven der, hvor ægteskabet fandt sted.

Forordning nr. 1259/2010 om etablering af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (Rom III). Artikel 107.1 i den borgerlige lovbog fremsætter, at til ophævelse af ægteskab ved dom anvendes den lov, der er gældende for indgåelse af ægteskabet.

Der er ingen bestemmelse i spansk international privatret for ugifte par (hvilket i princippet betyder anvendelse af analogi).

Til underholdspligter anvendes Haagerprotokollen af 2007 om lovvalget for underholdspligter.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Den regel, der anvendes til konsekvenserne ved ægteskab (artikel 9.2 i den borgerlige lovbog) inkluderer både personlige konsekvenser og dem, der påvirker ejendom. Derfor anvendes ægtefællernes personlige sædvaneret på tidspunktet, hvor ægteskabet indgås; ellers en af parternes personret eller loven fra stedet for en af parternes faste opholdssted, valgt af dem begge i en officiel handling, der fuldbyrdes, inden ægteskabet fandt sted; hvis dette valg ikke er taget, er lovvalget loven fra det fælles faste opholdssted umiddelbart efter, at ægteskabet fandt sted, og ellers loven der, hvor ægteskabet fandt sted. Kontrakter eller aftaler, der fremsætter, ændrer eller erstatter formueordningen, er gyldige, hvis de enten overholder den lov, der anvendes til konsekvenserne ved ægteskab, eller loven for statsborgerskab eller loven for en af parternes faste opholdssted på fuldbyrdelsestidspunktet (artikel 9.3 i den borgerlige lovbog).

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Spanien anvender bestemmelserne i forordning nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis. I henhold til denne forordning anvendes loven for afdødes faste opholdssted på dødstidspunktet, medmindre afdøde havde valgt loven, der svarer til dennes statsborgerskab som lovvalget.

Formen af testamenter anvender Haagerkonventionen af 1961.

3.8 Ejendomsret

I henhold til artikel 101.1 i den borgerlige lovbog anvender ejerskabs-, ejendoms- og andre rettigheder til fast ejendom, og dens publicity, loven for det sted, hvor de ligger, som også er gældende for løsøre. Til det formål at etablere eller tildele rettigheder til varer under transport anses disse varer for at befinde sig på det sted, hvorfra de blev afsendt, medmindre afsenderen og modtageren udtrykkeligt eller stiltiende har aftalt, at de skal anses for at befinde sig på destinationsstedet. Skibe, fly og metoder til jernbanetransport, og alle rettigheder hertil, er underlagt loven i flagstaten eller landet for registrering.

Motorkøretøjer og andre metoder til vejtransport er underlagt loven for det sted, hvor de befinder sig. Udstedelsen af værdipapirer anvender loven for det sted, hvor de udstedes.

3.9 Insolvens

Tilfælde, der ikke falder ind under [Rådets forordning \(EF\) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs](#) anvender [Konkurslov nr. 22/2003 af 9. juli 2003](#). Artikel 200 i den lov fremsætter, at som en generel regel anvendes spansk lov til konkursager i Spanien og effekterne heraf, samt procedurerne med at vedtage og

konkludere disse sager. Konkursloven indeholder også bestemmelser for international privatret, der fastsætter lovalget for de forskellige retsforhold involveret i sagen.

Sidste opdatering: 09/04/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.